

## **ВИМОГИ ДО ПУБЛІКАЦІЙ (СТАТЕЙ І ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ КОНФЕРЕНЦІЇ)**

До друку приймаються статті й матеріали, які раніше не були опубліковані, не є перекладом опублікованих текстів, не запропоновані до друку в інші видання. Рівень унікальності авторського тексту перевірятиметься за допомогою програмного забезпечення «Strike Plagiarism».

Статті і матеріали конференції (тези доповідей) публікуються українською мовою, зарубіжних авторів — англійською або українською.

Текст подавати в електронній формі. Файл створити в редакторі Word і зберегти у форматах *doc*, *docx* або *rtf*. У назві файлу вказати прізвище учасника й ініціали. Наприклад: «Матеріали\_Петренко.О.В.», «Стаття\_Петренко.О.В.»

### **ОБСЯГ ОСНОВНОГО ТЕКСТУ ПУБЛІКАЦІЇ:**

— **матеріалу (тез) доповіді** (без відомостей про автора / авторів і списку використаної літератури і джерел) — 0,15–0,3 авторських аркушів (6000–12000 знаків із проміжками), 3–6 сторінок формату А4;

— **статті** (без відомостей про автора / авторів, списку використаної літератури та джерел, References, анотацій, резюме і ключових слів) — 0,5–1 обл.-вид. арк. (20000–40000 знаків із проміжками).

## **ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ ДОПОВІДІ) КОНФЕРЕНЦІЇ**

**УДК** (класифікаційний індекс Універсальної десятикової класифікації).

**ПРІЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ** українською і англійською мовами.

**ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ** (українською і англійською мовами): прізвище, ім'я, по батькові (без скорочень), почесне звання, науковий ступінь, учене звання, місце роботи чи навчання (назва закладу чи установи), посада, кафедра, структурний підрозділ тощо.

Міжнародний індивідуальний алфавітно-цифровий код дослідника — **ORCID ID** (zareestruvatys na сайті <https://orcid.org/signin>).

Електронна адреса автора (авторів) публікації.

**НАЗВА ПУБЛІКАЦІЇ** (українською і англійською мовами) має бути стисла (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». Скорочення слів у назві не допускаються.

**ТЕКСТ ПУБЛІКАЦІЇ.**

**СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ**

## ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ СТАТТІ

**УДК** (класифікаційний індекс Універсальної десятикової класифікації).

**ПРІЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ** українською і англійською мовами.

**ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ** (українською і англійською мовами): прізвище, ім'я, по батькові (без скорочень), почесне звання, науковий ступінь, учене звання, місце роботи чи навчання (назва закладу чи установи), посада, кафедра, структурний підрозділ тощо.

Міжнародний індивідуальний алфавітно-цифровий код дослідника — **ORCID ID** (zareestruvatys' na сайті <https://orcid.org/signin>).

Електронна адреса автора (авторів) публікації.

**НАЗВА ПУБЛІКАЦІЇ** (українською і англійською мовами) має бути стисла (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». **Скорочення слів у назві не допускаються.**

**Анотація мовою статті.** Обсяг 200–250 слів. Вказати **що** саме зроблено у статті, у чому полягають її наукова новизна, наукове чи практичне значення, яких результатів досягнуто у процесі дослідження. Анотацію писати в безособовій формі. Не вживати словосполучення «У статті...», «Стаття присвячена...», «Автор досліджує...», а краще використати безособові дієслова: «Розглянуто...», «Висвітлено...», «Розкрито...», «Виявлено...», «З'ясовано...», «Обґрунтовано...», «Проаналізовано...», «Доведено...», «Удосконалено...» тощо. В анотації не вдаватися до цитувань.

**Ключові слова:** 5–10 слів чи словосполучень, найбільш значимих для дослідження. Ключовими словами не можна вважати прізвища. Правильно: *творчість (діяльність) М. Лисенка*; неправильно: *М. Лисенко*. Не рекомендовано використовувати слова в лапках, словосполучення, що мають більш ніж три слова, словосполучення з розділовими знаками.

### ТЕКСТ СТАТТІ:

**Вступ (Introduction).** Розкрити **актуальність дослідження**; визначити проблему, яка потребує розгляду.

**Аналіз публікацій (Review of publications).** Проаналізувати праці, опубліковані в українських і зарубіжних виданнях, зокрема в тих, що індексуються в наукометричних базах даних Web of Science, Scopus. Зазначити, що обраний аспект дослідження у цих працях не розглянуто.

**Мета статті та її наукова новизна.**

**Методологічне підґрунтя (Methodological Framework).** Зазначити використані наукові методи та їх застосування для розкриття конкретних аспектів дослідження; охарактеризувати методи, які забезпечують достовірність отриманих результатів і висновків.

**Результати дослідження (Research Results).** Розділ, за потреби, можна поділяти на підрозділи, залежно від тематики і змісту статті.

**Висновки і перспективи дослідження (Conclusions).** Узагальнити отримані наукові результати дослідження, визначити їх практичне значення і перспективи подальших наукових досліджень за темою публікації.

**Список використаної літератури та джерел.**

**References** оформити за міжнародним стандартом Harvard: список використаної літератури — позиції, записані кирилицею, — перекласти англійською мовою. Усі назви (статті, монографії, книги, збірника статей, журналу, газети, дисертації, автореферату...) транслітерувати в романській абетці (для україномовних праць — <http://ukrlit.org/transliteratsiia>), у квадратних дужках вписати їх переклад англійською мовою. Назви видавництв — тільки транслітерувати, не перекладати англійською. Не перекладати англійською бібліографічний опис праць записаних латинськими літерами (французькою, німецькою, польською тощо). У кінці кожної позиції вказати мову оригіналу [у квадратних дужках].

**Резюме (Abstract).** Обсяг резюме (англійською для україномовної статті, українською — для англomовної) становить не менше 1800 знаків із проміжками. Вказати назву статті, зазначити (рубрикувати): **актуальність дослідження** (relevance of the study); **мету (main objective(s) of the study)**; **методи (methodology)**, конкретизуючи, як саме застосовано певні методи, тобто розкрити механізм дослідження — яким чином було отримано його результати (how the study was done); головні **результати і висновки (results / findings and conclusions)**, з яких має бути зрозумілою їх значення (**significance**) для мистецтва, науки, освіти; зазначити **перспективи** подальшого наукового дослідження тематики статті тощо.

## **ВИМОГИ ДО ТЕКСТУ ПУБЛІКАЦІЙ (СТАТЕЙ І ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ)**

**Прізвища** в тексті слід писати із зазначенням ініціалів (імені чи імені і по батькові) перед прізвищем (наприклад: *М. В. Лисенко, Микола Леонтович*). В україномовних статтях і матеріалах (тезах) доповідей **імена й прізвища маловідомих зарубіжних митців, назви програмних творів, навчальних закладів, установ писати українською**, дотримуючись чинного **правопису** (<https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/Pravopys.2019/ukr.ppravopys-2019.pdf>) (Правопис слів іншомовного походження. § 121–§ 139, с. 155–164; § 144. Слов'янські прізвища та імена, с. 175–177) і Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. N 55 «**Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею**» (<https://ips.ligazakon.net/document/KP100055?an=7>) **та (в дужках) мовою оригіналу** (після першого згадування в тексті).

**Порядкові числівники й цифри** (до десяти) в тексті писати словами.

**Дефіс (-), довге (—) і коротке (–) тире** вживати правильно. Дефіс уживається у складному слові, а тому без проміжків (наприклад, *соціально-культурний*), довге тире — між словами, а тому з проміжками. Коротке тире (–) використовується для позначення діапазону (без проміжків): *1920–1980 роки, С. 10–25*.

**Абревіатури** обов'язково розшифровувати після першого згадування в тексті.

**Лапки** — типографські: «», усередині цитат — “”.

**Нерозривний проміжок** (комбінація на клавіатурі — Ctrl+Shift+проміжок) ставити між ініціалами, ініціалами і прізвищем (*І.°В.°Петренко*), числом і словом, з яким воно пов'язане (*2022°рік, ХХ°століття, 235°с., С.°12–25*), у загальноприйнятих скороченнях (*і°т.°д., до°н.°е., та°ін.*).

**Спеціальні музичні терміни** писати мовою оригіналу (*staccato, rubato, diminuendo, piano, forte*) і виділяти *курсивом*. Тональності (*до мажор, сі мінор, фа-дієз мажор*) і звуки (*ре, мі-бемоль*) писати кирилицею і виділяти *курсивом*. Порядкові номери симфоній, концертів, сонат тощо писати словами.

**ВИНОСКИ** — унизу сторінки. Нумерація виносок — посторінкова. Застосовувати функцію «Виноска» у програмі «Word». Знак виноски (арабську цифру з верхнім індексом) ставити перед комою, крапкою, крапкою з комою, але після знаків питання, оклику, трьох крапок.

**ПОСИЛАННЯ** на цитовані чи згадувані праці оформити згідно з чинним [ДСТУ 8302:2015](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf) ([http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu\\_8302\\_2015.pdf](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf)), застосовуючи внутрішньотекстове посилання: у квадратних дужках надати відомості, достатні для ідентифікування об'єкта посилання: прізвище автора або назву праці, якщо прізвище автора не вказано, рік видання, за потреби сторінку цитати. Наприклад: [Копиця, 2013, с. 12], [Гусарчук, 2019]. Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то навести пояснювальні слова: «наведено за:», «цит. за:» («цитовано за») і зазначити прізвище автора, рік видання праці, з якої запозичено текст, і сторінку цитати.

**ІЛЮСТРАЦІЇ.** Нотні приклади (обов'язково набрані в нотному редакторі) та ілюстрації (фото, схеми, рисунки тощо), крім вставлених у статтю, надавати ще й окремими файлами у форматах TIFF чи JPEG (JPG) з роздільною здатністю не менш ніж 300 dpi. До кожної ілюстрації (таблиці, нотного прикладу, схеми, рисунка, фото тощо) вказати назву і порядковий номер, на який має бути посилання в тексті статті. Не посилатись на ілюстрацію окремим реченням, а зазначати в дужках: (приклад 3), (фото 5). Не об'єднувати назву рисунка з ілюстрацією в одному графічному файлі. Таблиці виконувати лише в редакторі Microsoft Word.

## **ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ**

**Список використаної літератури та джерел** має відповідати профілю збірника й тематиці публікації. Рекомендовано додавати праці, опубліковані у виданнях, що індексуються в наукометричних базах Scopus та Web of Science. Усі джерела й використану літературу писати мовою оригіналу, за алфавітом: спочатку праці мовою статті (наприклад, кирилицею), потім латиницею. Список оформити згідно з [ДСТУ 8302:2015](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf). ([http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu\\_8302\\_2015.pdf](http://lib.puet.edu.ua/doc/normativ/dstu_8302_2015.pdf)).

**До списку вносити лише цитовані й згадувані праці**

У **бібліографічному описі** статті зі збірника наукових праць, словника чи енциклопедії вказати прізвище й ініціали автора і назву тільки використаної статті, надавши опис збірника (довідника, енциклопедії), у якому її опубліковано, з усіма вихідними даними. В описі листування вказувати лише цитований (згадуваний) лист із зазначенням адресанта й адресата, часу написання, а також зібрання, у якому опубліковано лист, з усіма вихідними даними. В описі монографії (дисертації, автореферату) вказати загальну кількість сторінок, а в описі статті або листа — сторінки (від першої до останньої) тільки використаної статті або листа. В описі багатотомного видання вказувати не лише номер використаного тому, а й загальну кількість томів. В описі дисертації чи автореферату дисертаційної праці зазначити шифр і назву спеціальності й назву установи, у якій відбувся захист.

**Не скорочувати назв** книг, збірників статей, періодичних видань. **Матеріали з мережі Інтернет** (використовувати тільки ті, що опубліковані лише в електронному вигляді і не мають друкованої версії) супроводжувати назвою публікації із зазначенням її автора. **Не посилатись на електронні ресурси неофіційного та ненаукового характеру**, а також на підручники і науково-популярну літературу (вікіпедію).

За достовірність фактів, дат, цитат, власних імен і посилань відповідають автори публікацій.

**Архівні та музейні джерела, нотні, аудіо- й відеоматеріали.** Вихідні дані архівних і музейних джерел, нотних, аудіо- й відеоматеріалів надавати не в загальному списку використаних джерел, а в підсторінкових посиланнях.

Матеріали, що не відповідають зазначеним вимогам, або ті, у яких виявлено плагіат, редколегія розглядати не буде.

## **ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ ДОПОВІДІ) КОНФЕРЕНЦІЇ**

DOI: <https://doi.org/>

УДК

**ГУСАРЧУК Т. В.**

Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. Доктор мистецтвознавства, доцент, професор кафедри історії української музики та музичної фольклористики (Київ, Україна).

**Husarchuk, Tetjana.** Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. Doctor of Art Criticism, Associate Professor, Professor at the Department of History of the Ukrainian Music and Musical Ethnology (Kyiv, Ukraine).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8067-4010>

© Гусарчук Т. В., 2023.

e-mail

## **ПОГЛЯДИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У СВІТЛІ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ**

### **THE VIEWS OF HRYHORIY SKOVORODA THROUGH THE PRISM OF HUMANISTIC PSYCHOLOGY**

Над людством нахилився, як над потоком,  
В якому видно воду аж до дна.

*Д. Павличко. Сковорода. 1967 р.*

Велична постать Григорія Сковороди незмінно перебуває в центрі уваги багатьох науковців різних профілів, що й не дивно, адже він, досягнувши висот творчості в різних галузях, залишив нам у спадщину безцінний філософський і літературний скарб — поетичний і прозовий, а ще — помітний слід у музиці, а ще — не менш цінний дар — легенду свого життя як практичне втілення своєї теорії. ...

Ще один із засновників гуманістичної психології — Карл Роджерс (Carl Ransom Rogers, 1902–1987) — створює свою «клієнт-центровану» терапію (1951), розвиваючи ідеї гештальт-психології і Карла Густава Юнга. ... У найпопулярнішій праці К. Роджерса «Становлення особистості» [Rogers, 1961] ...

### **Список використаної літератури**

1. Гусарчук Т. В. Феномен особистості Григорія Сковороди в дзеркалі його творчої спадщини. *Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність* / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 554–565.
2. Корній Л. П. Історія української музики : у 3 ч. Ч. 2 : Друга половина XVIII ст. Київ ; Харків ; Нью-Йорк : Вид-во М. П. Коць. 1998. 387 с.
3. Maslow A. *Motivation and Personality*. New York : Harper & Brothers, 1954. 412 p.
4. Rogers C. R. *On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy*. London : Constable, 1961. 420 p.

## ЗРАЗКИ БІБЛОГРАФІЧНОГО ОПИСУ

### Монографія:

Корчова О. О. Музичний модернізм як *terra cognita* : монографія. Київ : Муз. Україна, 2020. 490 с.

### Стаття зі збірника (продовжуваного видання):

Волосатих О. Ю. Матвій Гозенпуд. Становлення митця. *Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського*. Вип. 113 : *Композитори і музикознавці Київської консерваторії (1923–1941 роки)*. Київ, 2015. С. 154–175.

### Стаття з періодичного видання:

Грінченко А. М. Спогади про батька. *Музика*. Київ, 1988. № 5. С. 28.

Пясковський І. Б. Історико-біографічний нарис діяльності педагогів кафедри теорії музики. *Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського* : наук. журн. Київ, 2011. № 1 (10). С. 132–153.

Козаренко О. В. Музична мова Б. Лятошинського в умовах стратифікації національного музично-семіотичного процесу. *Українське музикознавство* : наук.-метод. зб. / Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Київ, 2000. Вип. 29. С. 116–124

### Статті з енциклопедії:

Азарова А. О., Фільц Б. М. Естонсько-українські музичні зв'язки. *Українська музична енциклопедія*. Т. 2 : Е — К / Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнології ім. М. Т. Рильського; редкол.: Г. А. Скрипник (гол.), А. П. Калениченко (заст. гол.), І. М. Сікорська (відп. секретар). Київ, 2008. С. 37–40.

### Стаття з багатотомного видання:

Семененко Н. Ф., Шевчук О. В. Музична освіта. *Історія української музики* : у 6 т. Т. 4 : 1917–1941 / АН України. Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ : Наук. думка, 1992. С. 484–502.

### Дисертація і автореферат дисертації:

Копелюк О. О. Фортепіанна творчість Івана Карабиця: феноменологія стилю : дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 Муз. мистецтво / Харківський нац. ун-т мистецтв ім. І. П. Котляревського. Харків, 2018. 334 с.

Кутасевич А. В. Сильова диференціація духовно-музичних спадщин Степана Дегтярьова та Артема Веделя: питання авторства творів суперечливої атрибуції : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03 Муз. мистецтво / Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського. Київ, 2015. 18 с.

### Епістолярні матеріали:

Лисенко М. В. Лист до М. С. Грушевського. 14 січня 1922 р. Лисенко М. В. *Листи* / упоряд. Р. М. Скорульська. Київ : Муз. Україна, 2004. С. 446.

### Архівні матеріали:

Грінченко М. О. Історія української музики [Рукопис]. *Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського*. Фонд М. О. Грінченка. Ф. 36–3. Од. зб. 139. I–IX. 1064 арк.

### Стаття в мережі Інтернет (електронні видання):

Нагорна Л. П. Національна ідея. *Енциклопедія сучасної України* / Ін-т енциклопедич. дослідж. НАН України. Київ, 2020. URL: <https://esu.com.ua/article-71061> (дата звернення: 06.02.2025).

Сокол О. В., Сергієва О. В. Історія ОНМА / ред. Л. І. Дузь. *Одеська національна музична академія імені А. В. Нежданової*. Офіційний сайт. URL: <http://odma.edu.ua/rus/about> (дата звернення: 10.06.2021).